

تولید نفت غیراوپک

تهیه کننده: مهران امیر معینی

در بازارهای بین المللی نفت، کشورهای تولیدکننده نفت عمدتاً به دو دسته اوپک و غیراوپک تقسیم می گردند. در حال حاضر کشورهای ایران، عراق، عربستان سعودی، کویت، قطر، امارات متحده عربی، الجزایر، اندونزی، نیجریه، لیبی و ونزوئلا اعضاء اوپک هستند، لذا سایر کشورها در طبقه بندی غیراوپک قرار می گیرند.

تولید کشورهای غیراوپک در سال ۱۹۷۶ برابر با ۲۸/۹۸۰ میلیون بشکه در روز بود که در سال ۱۹۷۹ به رقم ۳۴/۳۱۰ میلیون بشکه رسید. در میان کشورهای غیراوپک دو گروه کشورهای آمریکای شمالی (کانادا و آمریکا) و کشورهای با برنامه ریزی متمرکز (چین و شوروی سابق) بیش از ۷۵ درصد تولید غیراوپک را در اختیار دارند. تولید اوپک نیز در سالهای ۱۹۷۶ و ۱۹۷۹ به ترتیب ۳۱/۱۰۰ و ۳۱/۴۶۵ میلیون بشکه در روز بود که بیشترین سهم آن مربوط به کشورهای عربستان سعودی و ایران بوده است. البته در سال ۱۹۷۹ تولید ایران از ۵/۳ میلیون بشکه به ۳/۲ کاهش یافت و کشورهای کویت و عراق این کمبود را جبران نمودند در حالیکه

عربستان در این مدت حدود ۹ میلیون بشکه در روز تولید می نمود. بررسیها نشان می دهد که روند تولید کشورهای غیراوپک صعودی بوده و از ۳۵/۳۰۵ میلیون بشکه در سال ۱۹۸۰ به ۴۲/۳۷۵ میلیون بشکه در روز در سال ۱۹۹۸ افزایش یافته است. از آنجا که اوپک در نیمه اول دهه ۱۹۸۰ هدف قیمتی را مدنظر قرار داشت و تولید خود را بر این اساس تنظیم می نمود، شاهد افت شدید تولید در نیمه اول این دهه می باشیم ولی کنارگذاشتن این هدف در سال ۱۹۸۶ سقوط قیمتها را در پی داشت. پس از آن تولید اوپک روند صعودی را طی نمود بطوریکه از ۱۷ میلیون بشکه در سال ۱۹۸۵ به ۳۰/۷۳ میلیون بشکه در روز در سال ۱۹۹۸ افزایش یافت. نمودار ۱ روند تولید کشورهای اوپک و غیراوپک طی دوره ۱۹۸۰-۱۹۸۰ را نشان می دهد.

کاهش تولید اوپک در نیمه اول دهه ۱۹۸۰ سبب گردید تا کشورهای غیراوپک به سرعت سهم بیشتری از تولید را کسب نمایند به طوریکه در سال ۱۹۸۵ سهم اوپک و غیراوپک به ترتیب ۲۹/۵ و ۷۰/۵ درصد از تولید جهانی بود ولی پس از آن سهم اوپک افزایش و سهم غیراوپک کاهش یافت به طوریکه در سال ۱۹۹۸ اوپک و غیراوپک به ترتیب ۴۲ و ۵۸ درصد از کل تولید جهانی را در اختیار داشتند.

کشورهای غیراوپک مصرف کنندگان بزرگ نفت خام هستند زیرا کشورهای توسعه یافته صنعتی در این گروه جای گرفته اند، لذا اگر از بعد صادرات نفت خام بررسی انجام پذیرد آنگاه کشورهای عضو اوپک بیشترین سهم صادرات نفت خام در جهان را دارا

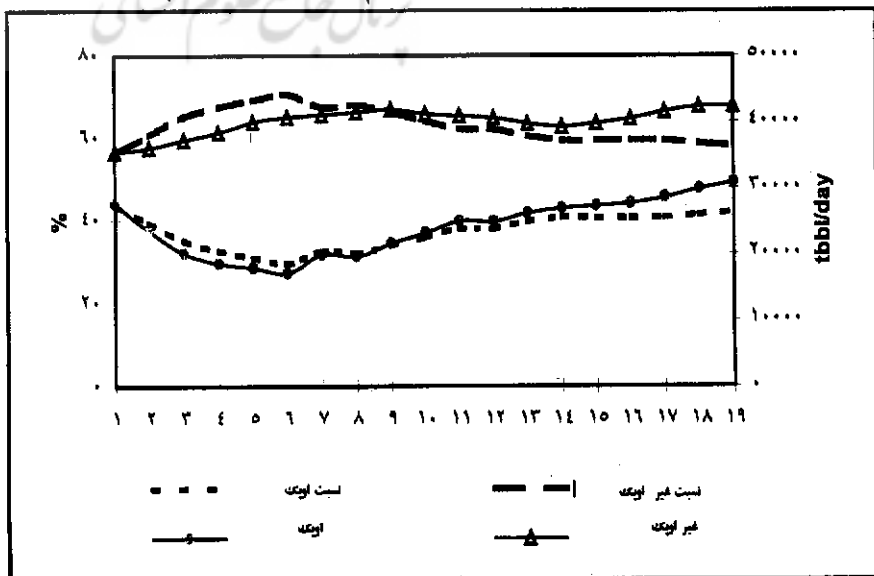
می باشند. البته همانطور که گفته شد کاهش شدید تولید اوپک در نیمه اول دهه ۱۹۸۰ سبب گردید تا سهم صادراتی اوپک از ۷۵/۷ درصد در سال ۱۹۸۰ به ۵۱/۲ درصد در سال ۱۹۸۵ کاهش یابد ولی پس از آن این سهم رو به افزایش نهاد و در سال ۱۹۹۱ به ۶۰/۸ درصد رسید ولی پس از آن دوباره رو به کاهش گذاشته و در سال ۱۹۹۷ به ۵۵/۴ درصد رسید. میزان صادرات اوپک در سال ۱۹۸۰ به میزان ۲۲/۶۰۵ میلیون بشکه در روز بود که در سال ۱۹۸۵ به ۱۰/۶ میلیون بشکه کاهش یافت. در سالهای ۱۹۹۰ و ۱۹۹۷ این رقم به ۱۶/۹۶ و ۱۹/۱۸ میلیون بشکه در روز رسید. هرچند تولید اوپک در دهه ۱۹۹۰ روند صعودی داشت ولی سهم آن در کل صادرات جهانی کاهش یافت که رشد سریع مصرف در کشورهای عضو این سازمان و کنترل رشد مصرف کشورهای غیراوپک از دلایل جایگزینی کشورهای غیراوپک به جای اوپک است. نمودار ۲ روند صادرات اوپک و غیراوپک طی دوره ۱۹۹۷-۱۹۸۰ را نشان می دهد.

بررسی وضعیت ذخایر نفت خام نشان می دهد که در سال ۱۹۷۸ ذخایر اوپک و غیراوپک به ترتیب ۴۴۱/۸ و ۲۰۶/۵ میلیارد بشکه بوده که این رقم در سال ۱۹۸۸، ۶۷۳/۹ و ۲۴۳/۹ و در پایان سال ۱۹۹۸ به ۸۰۰/۵ و ۲۵۲/۵ میلیارد بشکه بالغ گردیده که حاکی از افزایش سهم اوپک از کل ذخایر جهانی است. نمودار ۳ میزان ذخایر نفت خام در مقاطع مختلف را نشان می دهد.

در سال ۱۹۹۸ تولید غیراوپک عمدتاً بر کشورهای کانادا، آمریکا، انگلستان، نروژ، مکزیک، چین و روسیه تمرکز داشت که تولید این کشورها در محدوده ۲-۷/۹۹۵ میلیون بشکه در روز قرار می گرفت. این کشورها حدود ۶۸/۸ درصد از ذخایر اثبات شده نفت و حدود ۶۹/۷ درصد از تولید نفت غیراوپک را در اختیار دارند. آمریکا و روسیه بزرگترین تولیدکنندگان و روسیه و مکزیک بزرگترین دارندگان ذخایر این گروه هستند.

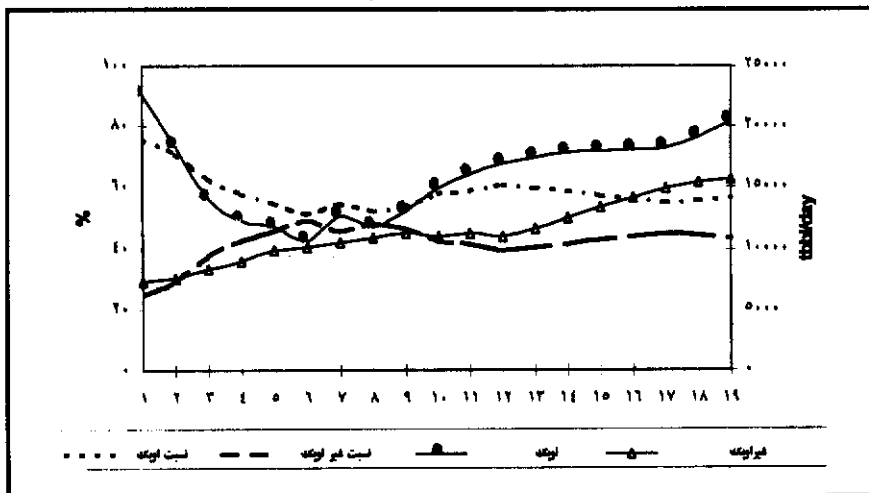
کانادا، مکزیک، روسیه، نروژ و انگلستان بطور خالص صادرکننده بوده در حالیکه آمریکا و چین برای تأمین تقاضای داخلی نیازمند واردات هستند.

انتظار می رود که در اواسط دهه آینده تولید انگلستان و نروژ به حد اکثر خود برسد در حالی که تولید مکزیک در سال ۲۰۱۰ به سطح ۴ میلیون بشکه در روز خواهد رسید. همچنین انتظار

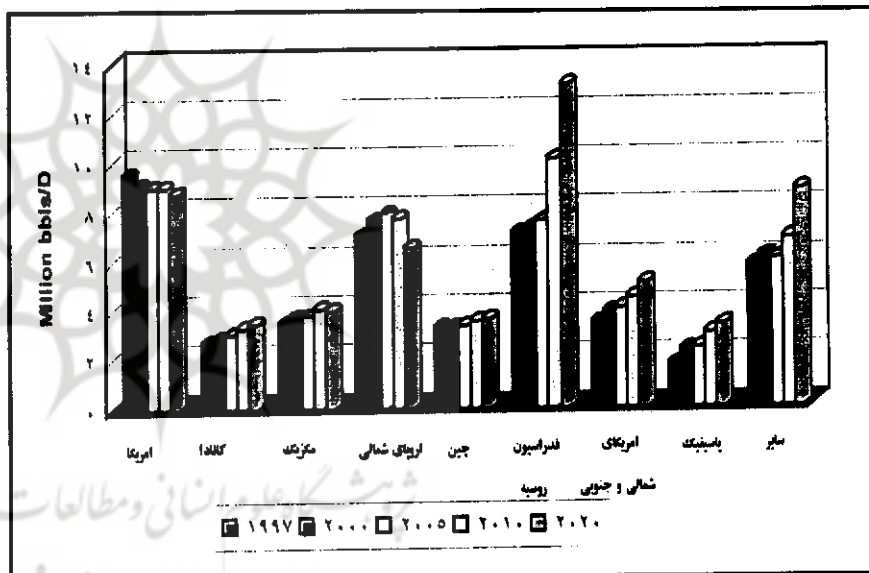
می‌رود که تولید نفت چین نیز افزایش یابد ولی این افزایش به سرعت رشد تقاضا نخواهد بود و لذا واردات این کشور بیشتر خواهد شد.

۹/۹ میلیارد بشکه بوده است. این گروه شامل کشورهای کنگوی برازاولیل، دانمارک، ویتنام، آذربایجان، برونی، رومانی، ترینیداد

و توپاگو، ترکمنستان، پرو، ایتالیا و کامرون می‌باشد. در سال ۱۹۹۸ تنها دو کشور ازبکستان و گواتمالا به ترتیب با ذخایر اثبات

کشورهای آرژانتین، برزیل، کلمبیا، عمان، انگولا، مصر، هند و مالزی کشورهای غیراوپک هستند که تولید آنها بین ۷۴۵ تا

شده ۵۹۴ و ۵۲۶ میلیون بشکه کمتر از ۱۰۰ هزار بشکه در روز تولید داشته‌اند، میزان تولید این دو کشور به ترتیب ۵۲ و ۲۴ هزار بشکه بوده است.

۹۹۰ هزار بشکه در روز بوده و در بین کشورهای غیراوپک تولید نسبتاً بالایی دارند. کل ذخایر این کشورها بالغ بر ۳۴/۴ میلیارد بشکه بوده که حدود ۱۳/۶۲ درصد از کل ذخایر غیراوپک را در اختیار دارند. همچنین تولید این کشورها در سال ۱۹۹۸ به ۶/۶۹۵ میلیون بشکه در روز رسید که حدود ۱۷ درصد تولید غیراوپک بود. مجموع این گروه با گروه اول ۸۵/۶ درصد از کل تولید غیراوپک را در اختیار دارند این در حالی است که سهم آنان در ذخایر اثبات شده حدود ۸۲/۵ درصد می‌باشد. نمودار ۴ مؤید این گفتار است.

در میان مناطق مختلف جهان، نفت دریای شمال از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. در دهه ۱۹۶۰ اولین اکتشاف در دریای شمال صورت پذیرفت ولی این منطقه به سرعت تبدیل به یک حوزه تولیدی نشد بلکه تولید در دریای شمال به دلیل اکتشاف عمده‌ای که در آن صورت پذیرفت رشد یافت و از اواسط دهه ۱۹۸۰ تاکنون تداوم داشته است. هرچند هزینه تولید در این منطقه بالا است ولی به دلیل ثبات سیاسی و نزدیک بودن به بازارهای اروپایی نقش مهمی را در

گروه دیگری از کشورهای غیراوپک در سال ۱۹۹۸ روزانه حدود ۱/۷ میلیون بشکه تولید داشته‌اند و ذخایر اثبات شده آنان نیز

این میان ایفا نموده است. بسیاری از نفت خامهای عمده در جهان به قیمت نفت خام برنت متصل هستند زیرا نفت خام برنت در IPE لندن معامله شده و نوسانات بازار در قیمت آن منعکس می‌گردد.

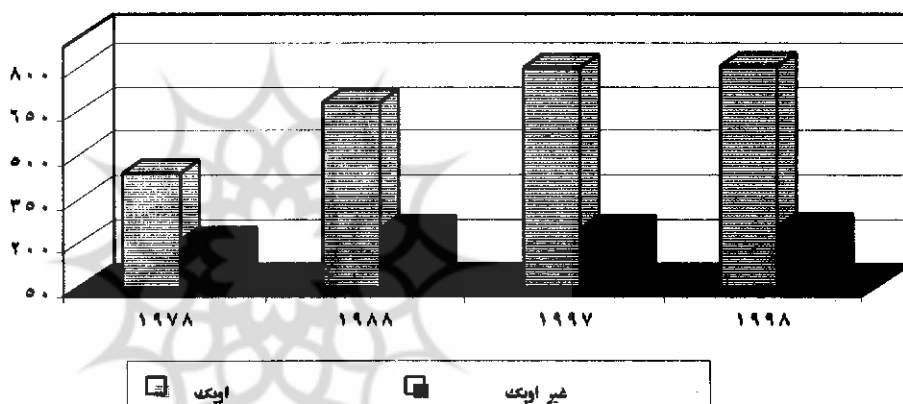
سقوط قیمت نفت در ۱۹۹۷-۱۹۹۸ بر تولید دریای شمال تأثیر داشته است. در سال ۱۹۹۷ و ۱۹۹۸ تولید نفت دریای شمال تقریباً ثابت بود در حالیکه در سالهای گذشته افزایش ۲۰۰ هزار بشکه در روز را شاهد بودیم. دریای شمال یک منطقه بالغ بوده که اکتشافات در آنجا اندک است. پیش‌بینی شده که در اوایل سال ۲۰۰۰ تولید این منطقه به بیش از ۶ میلیون بشکه برسد. در سال ۱۹۹۸ تولید این منطقه ۶/۱ میلیون بشکه در روز بود. کشورهای نروژ و انگلستان به منظور افزایش رقابت بین‌المللی در حال تغییر ساختار بخشهای نفت و گاز خود هستند.

پیش‌بینی عملکرد تولیدی کشورهای غیراوپک یکی از مشکلات شناخته شده است. برای اولین بار این پیش‌بینی‌ها حاکی از به حداکثر رسیدن تولید غیراوپک در نیمه دوم ۱۹۸۰ و سپس کاهش آن بود که چنین رویدادی هرگز اتفاق نیفتاد. در حال حاضر نیز انتظار این است که در ده اول قرن بیست و یکم چنین پدیده‌ای رخ دهد. به عبارت دیگر این پیش‌بینی‌ها بسیار نگر تخمین کمتر از حد (Underestimate) بوده است.

از سال ۱۹۶۰ میلادی تاکنون از زمانیکه اوپک شکل گرفت، تولید غیراوپک در دوره‌های افزایش و کاهش قیمت پیوسته در حال افزایش بوده است. IEA در اولین پیش‌بینی خود در سال ۱۹۸۲ بر اساس قیمت‌های بسیار بالای نفت (۴۵ دلار/بشکه در سال ۲۰۰۰ به دلار ثابت ۱۹۸۲) برآورد نمود که کشورهای غیراوپک روند تولید نفت نزولی تا سال ۲۰۰۰ را طی خواهند کرد. ولی آنچه که به وقوع پیوست خلاف پیش‌بینی‌های IEA در سال ۱۹۸۲ و حتی سالهای بعد از آن که اطلاعات جدید و به روزی در اختیار این سازمان قرار گرفت، بود. جدول زیر پیش‌بینی IEA در سال ۱۹۸۲ برای سالهای مختلف را به همراه مقدار واقعی تولید در این سالها نشان می‌دهد. پیش‌بینی‌هایی که IEA در مورد تولید غیراوپک انجام داده نیز حاکی از روند نزولی تولید تا سال ۲۰۱۰ در سناریوی حدپایین و روند صعودی بطئی در سناریوی حدبالا

شرح	۱۹۸۰		۱۹۸۵		۱۹۹۰		۲۰۰۰	
	واقعی	۱۹۸۲	واقعی	۱۹۸۲	واقعی	۱۹۸۲	۱۹۹۹	۱۹۸۲
آمریکا	۱۰/۳	۹-۹/۸	۱۰/۶	۷/۱-۹	۸/۹	۶-۷/۳	۸/۲	۶-۷/۳
کانادا	۱/۴	۱/۲-۱/۳	۱/۸	۱/۲-۱/۵	۲	۱/۳-۱/۵	۲/۶	۱/۳-۱/۵
انگلستان	۱/۶	۲-۲/۳	۲/۷	۱/۷-۱/۹	۱/۹	۱-۱/۶	۳	۱-۱/۶
نروژ	۰/۵	۰/۴-۰/۶	۰/۸	۰/۵-۰/۷	۱/۷	۰/۶-۱	۳/۴	۰/۶-۱
آرژانتین	۰/۲	۰/۵-۰/۶	۰/۵	۰/۵-۰/۶	۰/۵	۰/۴-۰/۶	۰/۹	۰/۴-۰/۶
برزیل	۰/۵	۰/۳	۰/۶	۰/۳-۰/۴	۰/۷	۰/۳-۰/۴	۱/۴	۰/۳-۰/۴
مکزیک	۰/۲	۳/۵-۴	۳	۴-۵	۳	۴/۵-۵/۵	۳/۴	۴/۵-۵/۵
مصر	۲/۲	۰/۶-۰/۸	۰/۹	۰/۴-۰/۸	۰/۹	۰/۴-۰/۶	۰/۸	۰/۴-۰/۶
عمان	۰/۶	۰/۳	۰/۵	۰/۳	۰/۷	۰/۳	۰/۹	۰/۳
هند	۰/۳	۰/۴-۰/۵	۰/۶	۰/۴-۰/۵	۰/۷	۰/۴-۰/۵	۰/۷	۰/۴-۰/۵
مالزی	۰/۳	۰/۳-۰/۴	۰/۴	۰/۳-۰/۴	۰/۶	۰/۳-۰/۴	۰/۷	۰/۳-۰/۴
چین	۲/۱	-	-	-	۳/۸	-	۳/۲	-
شوروی سابق	۱۲	۱۰/۵-۱۱/۵	۱۲/۲	۹-۱۱	۱۱/۷	-	۷/۵	-

Billion Barrel

استخراج بهره‌مند خواهند شد. انتظار می‌رود که در دهه آینده هند افزایش بطنی را در تولید نفت خود تجربه نماید. همچنین پیش‌بینی می‌گردد که تا سال ۲۰۰۴ حوزه‌های نفتی واقع در آبهای عمیق فیلیپین به تولید روزانه ۲۰۰ هزار بشکه‌ای دست یابند. تولید استرالیا نیز در اواسط دهه آینده به سطح ۹۲۰ هزار بشکه در روز افزایش خواهد یافت. تولید مالزی در اوایل هزاره جدید به رکورد ۸۳۰ هزار بشکه در روز دست یافته ولی سپس روند نزولی را طی کرده و به سطح ۶۵۰ هزار بشکه در سال ۲۰۲۰ تنزل خواهد کرد.

تولیدکنندگان نفت در آمریکای مرکزی و جنوبی پتانسیل خوبی برای افزایش تولید در دهه آینده دارند. در ظرف پنج سال آینده دو کشور برزیل و کلمبیا به فهرست کشورهای که بیش از یک میلیون بشکه در روز تولید دارند خواهند پیوست. آرژانتین نیز در اوایل دهه آینده با افزایش ۱۰۰ هزار بشکه به تولید خود، بیش از یک میلیون بشکه در روز تولید خواهد داشت.

در صورت مناسب بودن قیمت نفت کشورهای آفریقای غربی نیز از منافع فعالیت‌های اکتشافی که در دریا انجام پذیرفته منتفع خواهند شد. به نظر می‌رسد که آنگولا تولید خود را به سرعت افزایش داده و در سال ۲۰۲۰ آن را به سطح ۱/۷ میلیون بشکه در روز برساند. تولیدکنندگان شمال آفریقا یعنی مصر و تانزانیا به تولید خود از حوزه‌های بالغ ادامه می‌دهند و انتظار می‌رود که روند تولید آنها نزولی باشد.

۲۰۰۰ خواهد رسید و در سالهای ۲۰۰۵ و ۲۰۱۰ و ۲۰۲۰ نیز تولید به ترتیب بالغ بر ۵۱/۷، ۴۷، ۵۶/۳ میلیون بشکه در روز خواهد بود.

در ۹۹ IEO پیش‌بینی گردیده که تولید دریای شمال در سال ۲۰۰۶ به حداکثر خود یعنی ۸ میلیون بشکه در روز برسد. تولید نفت نروژ در سال ۲۰۰۵ بالغ بر ۴/۱ میلیون بشکه در روز و تولید نفت انگلستان به ۳/۷ میلیون بشکه خواهد رسید و در سال ۲۰۲۰ تولید این دو کشور به ترتیب بالغ بر ۳/۳ و ۲/۵ میلیون بشکه در روز خواهد بود. انتظار می‌رود که تولید دو کشور غیراوپکی خلیج فارس (یمن و عمان) روند رو به رشدی را تجربه نماید بطوریکه تولید عمان تا سال ۲۰۰۵ حداقل ۲۰۰ هزار بشکه در روز افزایش یافته و تولیدی یمن نیز روزانه ۱۰۰ هزار بشکه افزایش یابد.

تولیدکنندگان نفت خاور دور نیز از مزایای تکنولوژی پیشرفته در تولید و

است در حالیکه همانطور که گفته شد از سال ۱۹۹۵ به بعد شاهد رشد بسیار سریع تولید غیراوپک بوده‌ایم.

در پیش‌بینی که توسط CGES در سال ۱۹۹۹ ارائه گردیده تولید غیراوپک تا سال ۲۰۰۵ افزایش یافته و از ۴۲/۴ میلیون بشکه در روز به ۴۴ میلیون بشکه خواهد رسید ولی پس از آن تولید روند نزولی طی کرده و در سال ۲۰۱۰ به ۴۲/۴ میلیون بشکه یعنی سطح سال ۱۹۹۸ کاهش خواهد یافت.

EIA نیز در گزارش "International Energy Outlook 1999" خود روند تولید غیراوپک را صعودی پیش‌بینی کرده است. البته برآورد پتانسیل تولید نفت غیراوپک در این چشم‌انداز بر پایه پارامترهایی نظیر تعداد چاههای اکتشافی، نرخهای اکتشاف، عمر ذخایر، پیشرفت تکنولوژی و قیمت نفت بوده است. بر این اساس تولید غیراوپک در «سناریوی مرجع» از میزان ۴۴/۱ میلیون بشکه در روز در سال ۱۹۹۷ به ۴۵/۷ در سال

در آمریکای شمالی نیز انتظار این است که کاهش تولید آمریکا با افزایش تولید کانادا و مکزیک جبران گردد. پیش‌بینی گردیده که تولید کانادا در پایان دهه روزانه ۲۰۰ هزار بشکه افزایش داشته باشد. همچنین کانادا با استفاده از پروژه‌های دریایی مناطق حاشیه‌ای و قیرهای نفتی ۶۰۰ هزار بشکه دیگر به تولید خود خواهد افزود. انتظار می‌رود مکزیک نیز با پذیرفتن سیاست‌هایی که توسعه کارآمد منابع عظیم نفتی را تشویق می‌نماید تولید خود را تا سال ۲۰۱۰ به سطح ۴ میلیون بشکه در روز ارتقا دهد.

همچنین انتظار می‌رود که تولید شوروی سابق (FSU) در سال ۲۰۰۵ به سطح ۷/۶ میلیون بشکه در روز برسد و در سال ۲۰۲۰ به علت خوش‌بینی‌هایی که در ارتباط با پتانسیل تولید در FSU وجود دارد تولید به سطح ۱۳ میلیون بشکه افزایش خواهد یافت. تولید چین نیز تا سال ۲۰۱۵ به تدریج افزایش یافته و به سطح ۳/۶ میلیون بشکه در روز خواهد رسید. نمودار ۵ پیش‌بینی تولید نفت غیراوپک را نشان می‌دهد.

آفریقا/خاورمیانه ۱/۲ میلیون بشکه در روز آسیا ۱ میلیون بشکه در روز البته سایر شرکتهای مشاوره‌ای آمریکایی در طی این مدت افزایش تولید غیراوپک را ۷/۸ میلیون بشکه در روز برآورد کرده‌اند. در این پیش‌بینی‌ها، بیشترین رشد تولید مربوط به آمریکای لاتین، آفریقا/خاورمیانه و شوروی سابق/چین است. بالعکس آنان در مورد تولید اروپا و آمریکای شمالی چندان خوشبین نیستند. در هر حال مؤسسات مشاوره‌ای در پیش‌بینی‌های خود اعتقاد به تداوم رشد تولید کشورهای غیراوپک دارند ولی توزیع آن در مناطق مختلف متفاوت است.

با توجه به پیش‌بینی‌های گذشته که روند تولید غیراوپک به ویژه دریای شمال را نزولی نشان می‌داد IEA اندکی اصلاحات در گزارشات خود انجام داده و روند تولید غیراوپک را صعودی برآورد کرده است.

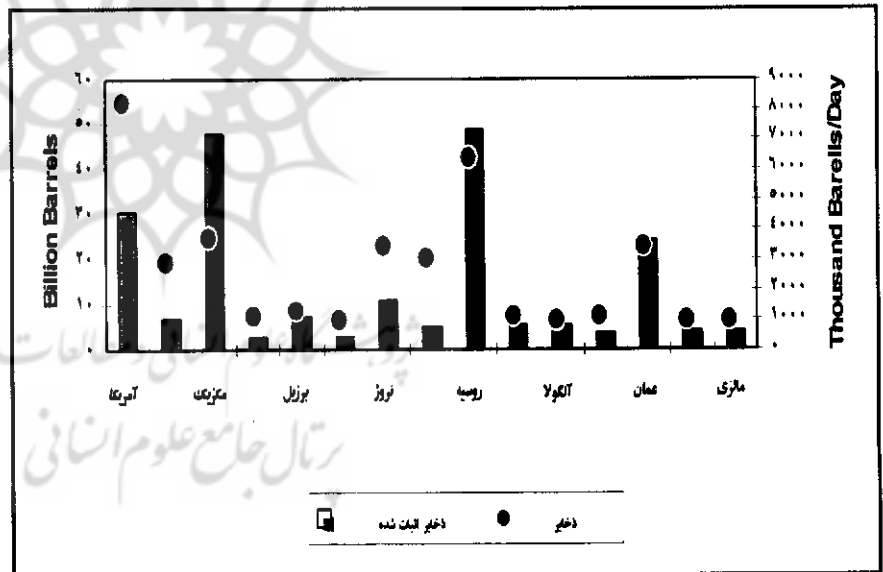
از آنجا که در بخش حمل و نقل جایگزین مناسبی برای نفت یافت نشده و با توجه به سیاست‌های IEA در

غیراوپک سهم اوپک در این سال حدود ۳۶ میلیون بشکه در روز خواهد بود از آنجا که در شرایط فعلی ظرفیت تولید اوپک حدود ۳۳ میلیون بشکه است لذا طی دهه آینده ۴-۳ میلیون بشکه در روز افزایش ظرفیت نیاز است. بنابراین با توجه به مازاد ظرفیتی که وجود دارد اوپک قادر است نیازهای میان مدت تقاضا را برآورده سازد. بنابراین افزایش پتانسیل تولید در اوپک می‌بایست حساب شده انجام پذیرد زیرا در صورت عدم تحقق تقاضا ظرفیت‌های ایجاد شده اضافی، هزینه‌هایی را به اعضاء اوپک تحمیل خواهد کرد و این هزینه‌ها زمانی بیشتر خواهد شد که تأمین مالی پروژه‌ها از طریق سرمایه‌گذاری خارجی انجام پذیرفته باشد در اینصورت انجام تعهدات در قبال سرمایه‌گذار خارجی سبب عدم اجرای تعهدات در قبال تصمیمات متخذه از سوی اوپک خواهد شد که خود می‌تواند منشاء افزایش رقابت اعضاء برای گرفتن سهم تولیدی بیشتر و بالطبع عدم هماهنگی اعضاء و در نتیجه تخریب قیمت‌ها باشد.

منابع

1. BP Amoco Statistical Review of world Energy 1999.
2. International Energy Outlook 1999; Energy Information Administration March 1999.
3. The World Oil Market; Energy Information Administration 1997.
4. Short Term Energy Outlook, Energy Information Administration Nov.1999.
5. Non-OPEC Fact Sheet, Energy Information Administration 1999.
6. North Sea, Energy Information Administration 1999.
7. Franssen, Herman "Non-Opec Supplies: When will they peak?" Fifteenth Executive Retreat Meeting "The Oil Prive Revival will it last?" 5th and 6th December 1999.

1- Petroleum Economist Ltd

ارتباط با کاهش وابستگی اعضاء به نفت خام به نظر نمی‌رسد که رشد تقاضای جهانی برای نفت خام همچنان زیاد باشد که اوپک بتواند سهمی از آن را در اختیار گیرد. کم‌اینکه پیش‌بینی‌های سال ۲۰۰۰ نشان می‌دهد که تقاضا در حدود یک میلیون بشکه افزایش خواهد یافت و این میزان دقیقاً برابر با افزایش تولید غیراوپک در این سال خواهد بود. براساس برآوردهای دبیرخانه اوپک در سال ۲۰۱۰ تقاضای جهانی نفت خام ۸۷/۹ میلیون بشکه در روز است که با توجه به تولید

همچنین بر اساس پیش‌بینی‌های صورت گرفته توسط PEL^(۱) تولید نفت غیراوپک تا سال ۲۰۱۰، ۷/۷ میلیون بشکه در روز افزایش خواهد یافت که تفکیک آن در مناطق مختلف به شکل زیر است:

آمریکا/کانادا ۱/۳ میلیون بشکه در روز
 دریای شمال ۰/۵ میلیون بشکه در روز
 شوروی سابق ۲/۳ میلیون بشکه در روز
 اروپای شرقی ۰/۱ میلیون بشکه در روز
 آمریکای لاتین ۱/۳ میلیون بشکه در روز